

PRIMORSKI DNEVNIK
je začel izhajati v Trstu
13. maja 1945, njegov
predhodnik PARTIZANSKI
DNEVNIK pa 26. novem-
bra 1943 v vasi Zakriž nad
Cerknim, razmnožen na
ciklostil. Od 5. do 17. se-
ptembra 1944 se je tiskal
v tiskarni »Doberdob«
v Govcu pri Gorenji Trebu-
ši, od 18. septembra 1944
do 1. maja 1945 v tiskarni
»Slovenija« pod Vojskim
pri Idriji, do 8. maja 1945
pa v osvobodjenem Trstu,
kjer je izšla zadnja števil-
ka. Bil je edini tiskani par-
tizanski DNEVNIK v za-
sužnji Evrope.

primorski

dnevnik

TRST
Ul. Montecchi 6 - PP 559
Tel. (040) 764832 (4 linije)
Tlx 460894 PD I

GORICA
Drevored 24 maggio 1
Tel. (0481) 83382 - 85723

CEDAD
Stretta De Rubens 20
Tel. (0432) 731190

Poština plačana v gotovini
Abb. postale 1 gruppo

Cena 800 lir - Leto XLIV. št. 23 (12.961)

Trst, četrtek, 28. januarja 1988

Kakovostni premik v političnih in gospodarskih odnosih med sosedoma

Predsednik jugoslovanske vlade Mikulić od danes na uradnem obisku v Italiji

*V italijanskih političnih krogih vlada za ta obisk veliko zanimanje
Vsestransko poudarjanje pomena vloge Jugoslavije v sodobni Evropi*

DUŠAN KALC

RIM — Kaj si bosta danes povedala predsednik jugoslovanske zvezne vlade Branko Mikulić in italijanski ministrski predsednik Giovanni Goria in kako bo njuno srečanje vplivalo na nadaljnje odnose med Italijo in Jugoslavijo, državi, ki sta geografsko tako blizu, politično in gospodarsko pa še vedno ne dovolj, da bi od te bližine imeli veliko več obojestranske koristi, kot je dejansko imata. Že dejstvo, da so srečanja na tej ravni tako redka (zadnji predsednik jugoslovanske zvezne vlade na obisku v Italiji je bil Špiljak pred davnimi dvajsetimi leti), priča, da je bilo verjetno zamujenih veliko priložnosti za utrjevanje odnosov med sosedama.

Ravnatelj Centra za italijansko-jugoslovanske odnose in urednik revije »Italjug« Luigi Saporito je v knjigi »Tudi neuspeh je lep«, ki je izšla lanskega decembra, nekaj dni po njegovi pregodnji smrti, z grenkobo zapisal, da velik del italijanskega establishmenta potegne na dan najbolj brezobziren snobizem, ko gre za Jugoslavijo, medtem ko bi morala Italija razumeti, da so stiki z vzhodnim sosedom zanjo primarnega interesa in da bi bilo treba ne samo okrepiti gospodarske in kulturne izmenjave, temveč stremeti po večjem vzajemnem poznavanju ter boljšem razumevanju problemov skupnega interesa.

Saporito je ob odličnem poznavanju balkanskega soseda in ob razumevanju problemov, ki lahko združujeta ali pa tudi ločujeta obe državi, do smrti, med upanji in razočaranji, zagovarjal potrebo po večji zavzetosti Italije do sosednje države. Žal ni dočakal srečanja med vladnima voditeljema, ki bo, če že ne v obliki, ki si jo je sam predstavljal, prav gotovo pomemben in morda (naj nam bo dovoljen kanček retorike) zgodovinski mejnik na poti tesnejšega sodelovanja in prijateljstva med državama.

Dnevnik socialistične stranke Avanti je v predčerašnjih številkah na naslovnih straneh objavil daljši članek Uga Intinija. V naslovu je rečeno, da je Jugoslavija prioriteten problem za Italijo in Evropo. Njena politična stabilnost in njen gospodarski razvoj sta za Italijo bistvenega pomena, pravi Intini. Te izjave se skladajo tudi z izjemnim zanimanjem, ki ga je pokazala Komunistična partija Italije in ki se je odražalo med nedavnim obiskom Napolitana in evropskega parlamentarca Rossettija v Beogradu. Ne nazadnje pa je pomenljiv poseg, ki ga je imel o tem vprašanju zunanji minister Andreotti v ustavni komisiji poslanske zbornice, ko je dejal, da se italijanska vlada zaveda pomena politične in gospodarske stabilnosti Jugoslavije za Evropo in za mednarodno skupnost.

Po dvajsetih letih od zadnjega srečanja v Rimu na vladni ravni in po trinajstih letih od ne še povsem uresničene Osimskega sporazuma, se
NADALJEVANJE NA 2. STRANI

Poslanici predsednikoma Gorii in Mikuliću

TRST — Ob obisku predsednika ZIS Mikulića v Rimu je Slovenska kulturno-gospodarska zveza poslala tako njemu kot predsedniku italijanske vlade Gorii poslanico, v kateri izraža željo, da bi obisk pripomogel k nadaljnjemu izboljšanju odnosov in sodelovanja med državama, in upanje, da bo na pogovorih našlo primerno mesto tudi nerešeno vprašanje zaščitnega zakona za slovensko manjšino. Poleg tega opozarja SKGZ na druga dva problema: prvi se nanaša na sklep Dežele FJK, ki je na pripombo računskega dvora zavrnila v slovenščini napisane prošnje nekaterih kulturnih ustanov in s tem prekinila dolgoletno prakso v veljavi še pred podpisom ošimskih sporazumov. Pri tem ugotavlja SKGZ, da gre za očiten poskus, da se slovenski jezik nezakonito in neupravičeno izrinja iz javnih ustanov. Drugi problem pa zadeva finančno stanje Stalnega slovenskega gledališča, ki se ponovno zaostrojuje in mu v doglednem času ni videti rešitve.

Biasutti pri Gorii pred Mikulićem

TRST — Ministrski predsednik Giovanni Goria bo danes zjutraj sprejel v palači Chigi predsednika Dežele Furlanije-Juljske krajin Adriana Biasuttija. Predsednik Goria je pozval Biasuttija z namenom, da bi se sestala in pomenila pred pričetkom uradnega obiska predsednika jugoslovanske zvezne vlade Branka Mikulića. Predsednik Goria bi si rad čimbolj razjasnil pojme glede širše obmejne problematike pred srečanjem obeh uradnih delegacij.

Predsednik Biasutti bi moral predočiti Gorii najvažnejša vprašanja glede obmejnih odnosov med Italijo in Jugoslavijo. Omeniti bi moral tudi skupne razvojne programe, za katere se je dogovoril s Carlom Berninijem, predsednikom dežele Veneto, Brunom Tabaccijem, predsednikom dežele Lombardije in Pierluigijem Angelijem, predsednikom Pokrajine Trento.

V središču razgovorov med Gorio in Biasuttijem bodo tudi vprašanja gospodarskega razvoja Furlanije-Juljske krajin, s posebnim poudarkom na obmejna sodelovanja, na poslovanje po maloobmejnih računih ter na vprašanje narodnostnih manjšin. Biasutti bi moral Gorii predstaviti zahteve slovenske manjšine po zaščitnem zakonu ter omeniti položaj italijanske manjšine, ki živi v Istri in na Reki.

Vlada včeraj ponovno preglasovana Craxijev predlog izzval val polemik

RIM — Prostostrelci so včeraj ponovno streljali proti ubogemu Gorii in njegovemu finančnemu zakonu. Včeraj je bil na vrsti komunistični popravek, ki je bil odobren s tajnim glasovanjem; za ta popravek je glasovalo kakih sto poslancev večine. »Vsak prostostrelcec, je komentiral socialist Piro, glede na dejstvo, da so tokrat poslanci znižali davke na obresti od 30 na 25 odstotkov, nas je tokrat stal od 25 do 30 milijard lir.«

V zvezi s tem vprašanjem so najbolj zagrizeni socialisti. Tajno glasovanje je sramota in ga je treba odpraviti. Zato so napovedali skupščino socialističnih skupin poslanske zbornice in senata, na kateri bo strankin tajnik Bettino Craxi govoril o tem vprašanju. Craxi je tudi povabil predsednika obeh vej parlamenta, predsednike komisij in vodstva vseh parlamentarnih skupin v obeh vejah parlamenta, naj se te skupščine udeležijo. To pobudo pa so predstavniki ostalih strank razumeli kot zelo nekorektno dejanje. Znani predstavnik zgodovinske leveice in predsednik skupine neodvisne leveice v poslanski zbornici Rodotà je včeraj kot anekdoto dejal, da je najpogostejše vprašanje v pogovorih med poslanci: »Si bil tudi ti pozvan v palačo Venezia?« Stališče komunistov sicer ni bilo tako drastično,

vendar ni bilo nič manj kritično. Giorgio Napolitano je, potem ko je prebral tiskovno poročilo socialistične stranke, komentiral: »Težko je na institucionalni ravni zagovarjati to pobudo. Lahko bi mislili samo na skupno zasedanje obeh vej parlamenta, da poslušata poslanico predsednika republike.« Drugi, kot na primer predsednik komunističnih poslancev Zangheri, niso bili povsem prepričani, da gre za resnično vest. »Šalite se,« je dejal Zangheri. »To je očitno škrt tiskovne agencije,« je komentiral Clemente Mastella, De Mitova desna roka. Bolj umirjen je bil sam demokristjanski tajnik: »Očitno gre za politično pobudo in vsakdo povabi kogar želi,« je dejal De Mita. Republikanci so bili sprva zmedeni in predsednik njihove skupine Del Pennino je dejal, da stanja še niso preučili. Že nekaj minut potem je najuglednejši predstavnik republikanske stranke, predsednik senata Spadolini, napovedal, da se skupščine ne namerava udeležiti. »Za ta dan sem že pred časom prevzel druge obveznosti,« je sporočil. Tudi predsednik komunističnih senatorjev Ugo Pecchioli je napovedal, da se skupščine ne bo udeležil: »Zaposlen sem,« je dejal.

Positivna pa je bila reakcija socialdemokratskega ministra Vizzinija. »Gre za načenanje in-

stucionalnega vprašanja na institucionalni ravni. Pobuda je koristna tudi za to, ker pride do poglobitve vprašanja institucionalnih reform med parlamentarnimi skupinami,« je dejal Vizzini. Predsednik socialističnih poslancev De Michelis, ki mu zadnja glasovanja v poslanski zbornici očitno niso prijala, pa je dejal, da je treba po železu udarjati, dokler je vroče. Njegove pripombe so bile uperjene proti demokristjanski parlamentarni skupini, ki ima o vprašanju odprave tajnega glasovanja več pomislekov. Predsednik te skupine Martinazzoli pa je v zadnjih dneh zaskrbljen zaradi velikega števila prostostrelcev, tako da je celo zagrozil z odstopom.

Medtem pa so včeraj načelniki parlamentarnih skupin določili razpored zasedanj o institucionalnih reformah. Poslanska zbornica bo najprej razpravljala o krajevnih upravnih, medtem ko bo v senatu govor o spremembah v pristojnostih obeh vej parlamenta. Danes se bosta Spadolini in Jottijeva ponovno sestala, da se dogovorita o drugih vprašanjih v zvezi z institucionalnimi reformami.

G. R.

Predstavniki CGIL-CISL-UIL bodo poročali senatni komisiji

Danes sindikalni predlog o urejanju stavk

RIM — Sindikalna zveza CGIL-CISL-UIL bo danes formalno posredovala parlamentu svoje predloge o urejanju oziroma o samourejanju stavk v javnem sektorju, posebno v javnih prevoznih. Pizzinato, Marini in Benvenuto bodo sodelovali na skupnem zasedanju senatnih komisij za delo in za ustavno vprašanja, zatem pa se bodo srečali z ministroma za delo Formico in za javne uprave Santuzom. Ni izključeno, da se bodo sindikalni voditelji v prihodnjih dneh srečali tudi z ministrskim predsednikom Gorio.

Platforma, ki so jo sindikalne organizacije izdelale v sodelovanju s skupino uglednih pravnikov, temelji na vrsti ukrepov sindikalnega in zakonskega značaja. Sindikati so načelno proti, da bi vlada uredila to vprašanje s posebnim zakonom, kot so pred kratkim predlagale nekatere stranke, posebno republikanci in liberalci. Za-

konska pot bi po njihovem mnenju postavila na kocko in okrnila ustavno pravico do stavke, zavedajo pa se, da je treba zaščititi tudi interese državljanov, ki se poslužujejo vlakov in letal. Treba je zato nujno izhajati iz skupnega izhodišča, ki bi zaščitilo pravice delavcev, a istočasno tudi potrebe širokih plasti državljanov.

Zveza CGIL-CISL-UIL predlaga, da bi problematiko urejanja stavk vključili v delovne pogodbe posameznih strok, posebno v javnih prevoznih. Nekatera določila so sicer že vključena v teh pogodbah (npr. sindikalno premirje med prazniki), treba pa jih bo dopolniti z nekaterimi novimi ukrepi. Sindikati v tem okviru predlagajo, da bi morali v bodoče sami delavci zamčiti, seveda v primeru stavk, minimalno poslovanje vseh javnih prevozov. Sindikati bodo imeli dolžnost, da

pravočasno in temeljito informirajo javnost, tako o datumih stavk, kot tudi o točnih razlogih protestnih akcij. Ob koncu pa sindikalna zveza predlaga učinkovitejši, a tudi pravičnejši zakonski normativ za vpoklic delavcev v službo, za katerega je po sedanjem zakonu pristojen prefekt.

Vprašanje urejanja stavk pa ne zadeva samo delavce, ampak tudi delo-

dajalce, ki je v primeru javnega sektorja država. Sindikati namreč predlagajo posebne sankcije za tiste delodajalce, ki kršijo delovno pogodbo ali pa ne ščitijo stvarnih interesov širše javnosti. To se sedaj dogaja z družbo Alitalia, ki kljub vladnemu pritisku sploh noče vzeti v poštev osnovnih zahtev pomožnega letališkega osebja. (st)

Nov dopisnik Primorskega dnevnika v Rimu

V teh dneh je prevzel dopisništvo Primorskega dnevnika iz Rima dolgoletni urednik tržaške kronike Dušan Kalc, ki se je še posebej ukvarjal s splošnimi problemi zaštite slovenske narodnostne skupnosti. Dušan Kalc je zamenjal Sandorja Tenceja, ki se po zapadu dveletne delovne dobe v Rimu vrača v uredništvo in bo poslej sodeloval v okviru notranje in zunanje politične redakcije.

autosandra due s.r.l.

Ul. Flavia 27 — Tel. 040/829778 — 34148 TRST

SUZUKI 4x4

od 15.850.000 lir dalje
KLJUČI V ROKE

Italijanska družba pred hudo dilemo: naj pravna država pomilosti teroriste?

In še: naj pomilosti samo tiste, ki si niso umazali rok s krvjo ali naj bo amnestija splošna?

SANDOR TENCE

RIM — Več kot 68 odstotkov Italijanov je proti pomilostitvi teroristov, tudi tistih, ki so se kasneje v zaporu skesali ali so se ogradili od oboroženega boja. To je osrednji in gotovo najbolj zanimiv podatek iz ankete tržaške specializirane ustanove SWG na temo, kaj misli širša javnost o amnestiji ter o zapletenem problemu obračuna s »svinčnimi leti«, ki so v bližnji preteklosti pretresla državo. O anketi, ki jo je treba kot sicer vsako raziskavo javnega mnenja oceniti s precejšnjo previdnostjo, so obširno pisali vsi vsedržavni časopisi, poročala pa sta tudi radio in televizija, ki se že več dni ukvarjata s temi vprašanji. Mnenja in stališča pa so si med političnimi in družbenimi silami tako različna in v marsičem nasprotujoča ter protislovna, da se javnost, tudi tista, ki se kolikor toliko zanima in je poučena o teh zadevah, zelo težko znajde v oceni tega ali onega primera. Emotivna mnenja in reakcije so zato na dnevnem redu, kot so tudi na dnevnem redu žal demagoški izpadi tega ali onega politika, ki pogostokrat samo zmedejo že itak premalo informiranega državljanca.

O pomilostitvi ali bolje rečeno o možnosti splošne amnestije za teroriste, vsaj za tiste, ki niso direktno sodelovali v atentatih proti osebam, se bolj ali manj javno govori že nekaj let. Problem je pred kratkim s pomočjo javnih občil sprožil Franco Piperno, nekdanji voditelj »delavske avtonomije« in urednik njenega glasila Metropoli, ki mu sodniki očitajo, da je spodbujal prevratniško dejavnost in celo navdihal atentate rdečih brigad. Piperno, ki se je svojčas zatekel v Kanado, se je pred kratkim prostovoljno vrnil v Italijo in se na rimskem letališču predal policiji. Sedaj sedi v rimskem zaporu in v pričakovanju procesa razglša na desno in levo, da je treba »politično obračunati« s terorizmom ter najti pot sprave z zaprtimi prevratniki, ki mora prej ali slej privedi do splošne amnestije.

Ta zakonski ukrep, čeprav iz različnih zornih kotov in z različnimi utemeljitvami, zagovarja še marsikdo. Med temi sta npr. tudi znana demokristjanska prvaka Piccoli in Scalfaro (slednji je bil svojčas tudi notranji minister), ki se zavzemata za izpustitev vseh teroristov, ki niso sodelovali pri krvavih atentatih in ki so se v zaporu idejno oddaljili od prevratniške preteklosti. Piccoli, ki se je večkrat srečal z zaprtim voditeljem rdečih brigad Renatom Curciom, je mnenja, da mora država kot demokratična institucija premostiti »svinčena leta« in na neki način spet vključiti v družbo ljudi, ki so na razne načine zatajili svojo teroristično izkušnjo. Piccoli, kot vsi tisti, ki zagovarjajo splošno amnestijo, je seveda trdno prepričan, da je terorizem dokončno premagan.

Tudi nasprotniki splošne amnestije so po izjavah Franca Piperna močno dvignili svoj glas. Njihova stališča temeljijo v prvi vrsti na dejstvu, da je parlament v zadnjih letih že odobril celo vrsto zakonov o t.i. skesancih in o tistih teroristih, ki so se ogradili od oboroženega boja. Mnogi nekdanji teroristi so na podlagi teh zakonov že na prostosti ali pa samo spijo v zaporu, potem ko so med dnevom redno zaposleni izven ječe. Najbolj značilen je morda v tem okviru primer Marca Donat Cattina, sina znane voditelja KD in trenutno ministra za zdravstvo, ki je kot pripadnik skupine Prima linea neposredno sodeloval v umoru milanskega sodnika Alessandrinija.

Eden najvidnejših voditeljev rdečih brigad Renato Curcio (z brado, brez naočnikov) leta 1968 med sprevedom študentov univerze v Trentu, od koder je izhajala cela vrsta terorističnih voditeljev

Donat Cattin je na prostosti, kljub temu, da mu Alessandrinijeva družina ni nikoli odpustila, kot so nasprotno npr. storili Morovi otroci z očetovimi morilci. Vsaka amnestija bi bila torej v teh pogojih preuranjena, tudi zato, ker naša kolektivna zavest ne more kar tako čez noč pozabiti na dogodke, ki so tako močno zamajali temelje demokratske države. Kdo pa je konec koncev rekel, dodajajo še ob koncu nasprotniki vesplošne pomilostitve, da je terorizem dokončno mrtev in premagan?

Po tem kratkem in seveda nekoliko shematičnem pregledu stališč za ali proti amnestiji in pomilostitvi zaprtih teroristov, bi radi dodali še nekaj misli v zvezi s človeško in pravno platjo te problematike. Opuščanje je moralna vrednota, ki zaobjema človekova globlja čustva in izvira iz njegovega verskega prepričanja ali iz njegove življenjske filozofije. Je povsem individualna in osebna izbira, ki ne more in tudi ne sme ključno pogojevati izvajanje republiških zakonov in smernic pravne države, kot je italijanska. Žena in sin ubitega sodnika Alessandrinija nista odpustila morilcem tolpe »Prima linea«, nasprotno pa so Morovi otroci javno odpustili rdečim brigadam ter nekajkrat obiskali v zaporu morilce predsednika Krščanske demokracije. Vsakdo se v teh primerih ravna po svoji zavesti in po svojem prepričanju, ne more pa pogojevati države in njenih zakonov.

Pravno gledano je amnestija zelo zapleten juridični sklep, ki je polnopravno vključen v civilno in v kazensko pravo italijanske državne ureditve. Predsedniki republike, ki na predlog vlade podpišejo sklep o amnestiji (pomilostitev je pravno gledano nekaj povsem različnega), so se doslej odločili za ta korak skoraj izključno iz pravnih razlogov. Od časa do časa so nekoliko izpraznili prepolne zapore ali pa depenalizirali določene civilne prekrške ali manjše zločine, s čimer so nekoliko olajšali posle sodnim telesom, ki so tvegala in še danes resno tvegajo paralizo. Republika se je v povojnem času odločila za politično amnestijo samo enkrat in sicer na pobudo koalicijske vlade De Gasperi-Togliatti, ki je s posebnim odlokom pomilostila večje število državljanov, ki so pod fašizmom zagrešili zločine. To pa je bil izjemen primer v povsem izjemnem zgodovinskem obdobju.

Današnjega položaja zato verjetno ne gre primerjati s tistimi prvimi bučnimi povojnimi leti. Vprašanje je, ali si lahko pravna država privoščiti splošno amnestijo za ljudi, ki niso samo kršili zakonov, ampak so postavili v dvom in hoteli izpodkopati njene demokratične temelje. Kaj, če se bo jutri nekdo spomnil in predlagal, da je potrebna amnestija tudi za mafijce, samo zato, ker preživlja mafija morebitno krizo ali pa ker je dokončno premagana. Vse se lahko zgodi, zato mora vsako odločitev spremljati trezno razmišljanje o učinkih in o posledicah, ki jih zna tak sklep povzročiti. V teh pogojih bi bilo zato koristneje ubrati pot novih zakonov, ki bi po eni strani spodbujali (bivše) teroriste, da se oddalijo od oboroženega boja, po drugi pa, da jih z bolj človeškimi pogoji v zaporu vključijo v normalne življenjske procese. To seveda ne izključuje potrebe ali bolje rečeno nujnosti, da vsi skupaj trezno in poglobljeno razmislimo o terorizmu, o njegovih razvejanih koreninah in o njegovih vzgibih.

V Evropskem parlamentu občutljivejša ušesa za ženska vprašanja

Zanimivi pogovori delegacije žensk iz naše dežele s članicami Komisije za ženske pravice

BREDA PAHOR

STRASBOURG — »Delovanje Evropskega parlamenta so izrazito označevala prizadevanja za uveljavitev enakopravnosti med moškimi in ženskimi oziroma za uresničitev pravic žensk.« Z ugotovitvijo, ki bi lahko izzvenela kot obrabljena fraza, je evroparlamentarka Lalla Trupia uvedla srečanje med predstavnicami Komisije za pravice žensk EP in precej množično žensko delegacijo iz Furlanije-Juljske krajine. Nekajdnevni obisk v skupščini Evropskega parlamenta je sredi prejšnjega tedna organizirala Komisija za ženska vprašanja pri deželnem vodstvu KPI, ki je seveda večji del svojega zanimanja osredotočila na delovanje raznih organizmov Evropske skupnosti v zvezi s sklopom vprašanj, ki jih še vedno večina malomarno trpa pod skupni klobuk tako imenovane ženske problematike.

Kdor vsaj od daleč sledi delovanju evropskega in posameznih državnih parlamentov, bo vedel, da trditev italijanske komunistične poslanke ni prazno geslo, temveč odraz resničnega stanja. Evropski parlamentarci so o ženskih vprašanjih veliko več razpravljali kot njihovi kolegi v državnih zbornicah, kamor so tudi (kot bosonoge sirotnice sicer) prihajale razne smernice o premostitvi najbolj kričečih primerov ženske neenakopravnosti na najrazličnejših področjih.

Za večjo občutljivost Evropskega parlamenta do ženskih vprašanj so seveda v prvi vrsti »krivce« ženske: v po-

vprečju jih je bilo precej več poslanih v Strasbourg kot v glavna mesta članic EGS (njihovo število se suče okoli 18 odst., vendar je pristop Španije in Portugalske to povprečje nekoliko znižal), istočasno pa so se evroposlanke zelo odločno in resno lotile svoje naloge. »Kot se večkrat zgodi, smo ženske večje idealistke,« je v prostem razgovoru dejala Lalla Trupia, »zato smo verjele in še verjamemo v vpliv Evropskega parlamenta, dasi se zavedamo, da je precej omejen.«

Nič manj stvarne niso bile ostale članice Komisije za ženska vprašanja, ki so sodelovale pri razgovoru (zaradi drugih obveznosti so se sicer izmenjevale). Zelo jasno je razvoj dogodkov in sedanje stanje ocenjevala trenutna predsednica Komisije, predstavnica holandskih socialistov Hedy d'Ancona. Brez nepotrebnih olupšav in iluzij je izrazila trdno prepričanje, da je tolikšno število žensk po prvih splošnih volitvah (bile so leta 1979) zašlo v Evropski parlament »zgolj slučajno.« »Moškim se kratko malo ni zdelo vredno, da bi izgubljali čas v zbornici, ki ni imela in še nima nikakršne izvršilne funkcije, zato so poslali raje kakoga odličnejšega političnega upokojenca ali pa ženske.«

Da ne gre za žensko zlobo, pričata dve dejstvi: že pri drugih volitvah (leta 1984) se je povprečje žensk nekoliko zmanjšalo, predvsem pa je manj žensk kot v prvi zakonodajni dobi na

odgovornejših oziroma prestižnejših mestih. »Nakazala se je možnost, da gre vseeno za prestiž, za delitev oblasti, in ženske so bile odveč,« je bila neizprosna v analizi Hedy d'Ancona. Nič prizaneslivejša ni bila pri oceni delovanja Komisije, ki ji trenutno načeluje: »Razpisale smo se o vsem, o čemer smo mogle in morale, dosegle učinke, ki so bili možni (spoštovanje smernic Evropskega parlamenta je zaželeno, ne pa predpisano), od tu dalje bo veliko težje. Začne se lahko samo bitka za oblast, kajti današnje zahteve žensk lahko zagovarjajo le preobrazbo družbe, ki bo vsakega posameznika vrednotila kot polnopravno osebnost.«

Ženska in oblast torej, dvoboj, ki ga ženske še niso odkrito napovedale. Takega mnenja je irska predstavnica krščanskih demokratov Mary Banotti. Te teme se ženske otepajo, tudi zato, ker imajo za vzor med neštevilnimi utelešenji oblasti v ženski podobi »jeklenu gospo« Margaret Thatcher. Osebno poznanje, je skoraj opravičujoče dejala irska poslanka, sicer odpravi marsikateri predsodek na račun nepopustljive Maggie, utrdi pa prepričanje, da morajo ženske še vedno za politično udejstvovanje oziroma za zaposlitev plačati težak davek.

Kajpak obstajajo velike razlike glede položaja žensk v posameznih članicah EGS, na kar so opozorile skoraj vse udeleženke neformalnega srečanja. Še posebej so razlike zaznavne na zakonodajnem področju (vloga pepelk v tem okviru igrajo predvsem države, ki so zadnje pristopile k Evropski skupnosti — Španija, Portugalska in Grčija) in pa glede nivoja, številčnosti in kakovostnega, ženskega zaposlovanja. »Vendar pa nas zadoščenje nad izborjenim ne sme uspavati,« je izredno smelo in odločno zatrnila predstavnica nemške SPD Lilo Seibel Emmerling.

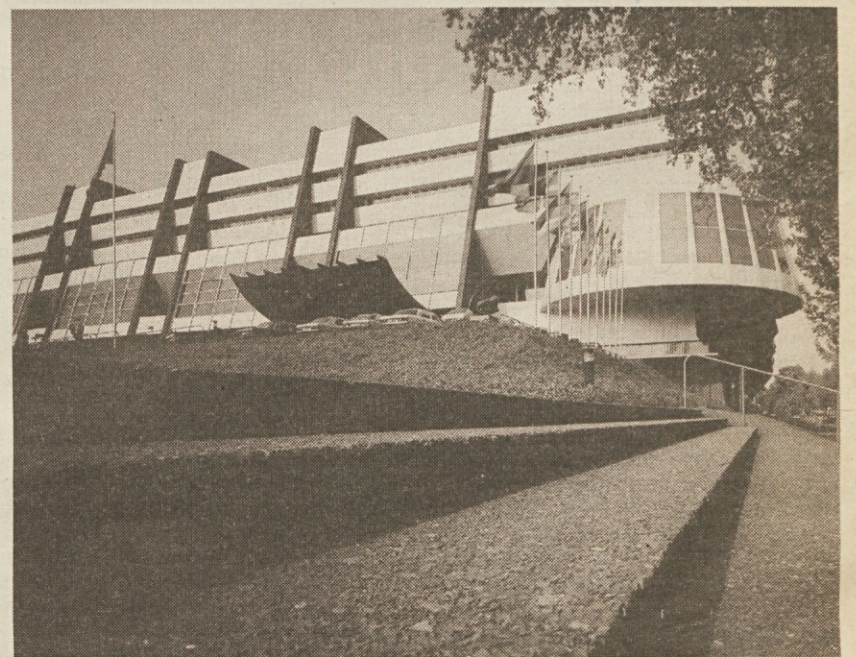
Kot primer je navajala »razvado«, ki se je potuhnjeno, a zelo odločno začela uveljavljati v nemških bančnih zavodih: po notranjih pravilih bi namreč morale banke jemati v službo absolvente srednjih in višjih šol z boljšim spričevalom. Ker pa se je na trgu nenadoma pojavilo veliko več deklet odličnjakinj kot moških, so začeli postopoma spreminjati pravilnike. Zato je bojevita Lilo mnenja, da je treba ob zavzemanjih za globalne spremembe, bedeti tudi nad izvajanjem že doseženih pravic.

Če je bilo v okviru Komisije za ženske pravice (v sedanji obliki deluje od leta 1984), doseženo vse, kar je bilo mogoče in če je globalna družbena preobrazba zaenkrat še utopija, kaj naj torej ženske v Evropskem parlamentu počnejo in kaj naj si druge ženske od njih pričakujejo? Vprašanje je razplet razprave kar sam navdihnil, odgovor pa ni mogel biti ne dokončen ne izčrpen. »V tej fazi,« je že ob začetku srečanja poudarila angleška laburistka Caroll Tongue, »se moramo ženske še srečevati, izmenjati mnenja in izkušnje. Reševati je treba kopico drobnih, vendar pomembnih vprašanj, na primer na področju ženskega zaposlovanja. In moč žensk je predvsem v nas samih, v vseh nas.«

Naloga Komisije za ženske pravice pri Evropskem parlamentu je torej preventivno v tem, da izdeluje stališča in smernice o določenih vprašanjih in jih posreduje ostalim organizmom Evropske skupnosti (Evropski komisiji, Svetu in ostalim področnim komisijam) ter članicam EGS. »Čimvečja bo angažiranost žensk na ostalih področ-

jih, tem večji bo splošni vpliv žensk,« je stvarno pripominjala izkušena Lilo Emmerling.

Vendar pa seže do ostalih evropskih žensk, tudi do politično angažiranih, samo nekakšen glas o prizadevanjih evroposlanek. Vpostavitvi je treba trdnejše zveze, pa čeprav že deset let redno izhaja in sedaj celo v devetih jezikih bilten »Ženske Evrope«, ki poroča v prvi vrsti o delovanju Komisije. O tej nuji, ki so jo zagovarjale številne članice delegacije Furlanije-Juljske krajine, je med drugim govorila Marisa Rodano, ki je bila že predsednica Komisije za ženske pravice. Predstavnica italijanskih komunistk je odgovarjala na vrsto konkretnih vprašanj, ki so se nanašala predvsem na vpliv in na večje praktične učinke izdelanih smernic. Težko je namreč posamezne naslovnike prisiliti, da upoštevajo dokumente Komisije ne kot koristno in zanimivo čtivo, temveč kot vodilo pri načrtovanju in uresničevanju dela v posameznih resorjih. Do takrat pa je obstoj že nekoliko preživele Komisije še krvavo nujen.

Poslopje Evropskega parlamenta

Vabilo odbora za proslavo 40-letnice klasičnega liceja

Letos poteka 40 let, odkar so bile z odlokem zavezniške vojaške uprave slovenskemu Državnemu znanstvenemu liceju v Trstu dodeljene klasične vzporednice z objektivnim, če že ne upravno-formalnim statusom klasične gimnazije.

Doslej je klasično maturo opravilo že na stotine dijakov, med katerimi so se mnogi uveljavili na različnih področjih javnega življenja. Iz njihovih vrst je tudi prišla pobuda, naj bi to obletnico primerno proslavili.

V ta namen je bil osnovan odbor, ki naj pripravi spominsko publikacijo. Oblikovali naj bi jo bivši dijaki sami s svojimi spominskimi pričevanji. Zato so bivši tržaški klasiki vabljani, da prispevajo sestavek, ki naj odrazi čimbolj doživeti in oseben, lahko tudi kritičen pogled na njihova »studia humanitatis«. Obsegal naj bi približno eno razprto tipkano stran, rok za oddajo pa bo trajal do 30. marca letos. Sestavke pošljite na naslov: Državni licej F. Prešeren, (Odbor za spominsko publikacijo), Strada di Guardiella 13, Trieste-Trst.

V okviru ciklusa »Sinja sobota«

Jutranje filmske predstave za prijavljene šolske skupine

V okviru »Sinje sobote«, pregleda filmov za osnovnošolske otroke, ki ga prireja občinsko odborništvo za mladino, šport in turizem, so predvidene tudi predstave za šolske skupine. Filme bodo predvajali v dvorani Fenice, in sicer ob sobotah ob 9.45, vstopnice pa bodo po znižani ceni. Dopoldanske predstave bodo le, če se bo zglasilo zadostno število obiskovalcev. Zato tržaška občina vabi predstavnike šol, ki bi radi obiskale predstave, naj se telefonsko zglasijo na številko 6754300.

Vstop po znižani ceni za popoldanske predstave je predviden tudi za obiskovalce občinskih rekreativnih v spremstvu vzgojiteljev. Te ugodnosti so predvidene le za naslednje filme: »E.T.« (13. februarja), »Goonies« (20. februarja), »Neskončna zgodba« (27. februarja), »Basil l'investigatopo« (5. marca), »Dogodivščine Petra Pana« (12. marca) in »Gli aristogatti« (26. marca). Ciklus filmov »Sinja sobota« se je — kot smo že poročali — začel 23. januarja in se bo končal 26. marca letos.

gledališča

ROSSETTI

Nocoj ob 20.30 bo na sporedu Shakespearov MACBETH. Nastopala bosta G. Lavia in M. Guerritore. Režija G. Lavia. V abonmaju: odrezek št. 6. Predprodaja vstopnic pri osrednji blagajni v Pasaži Protti.

Od 2. do 14. februarja bo na sporedu De Filippova FILUMENA MARTURANO. Režija Egisto Marcucci. Igrata Valeria Moriconi in Massimo De Francovich. V abonmaju: odrezek št. 7. Predprodaja vstopnic pri osrednji blagajni v Pasaži Protti.

VERDI

Operna sezona 1987/88.
V petek ob 20.00 ponovitev opere Charlesa Gounoda FAUST, (red B/A). Režija Franco Cavarra, dirigent Spiros Argiris. V nedeljo ob 16. uri tretja predstava (red D).

LA CONTRADA TEATRO CRISTALLO

Nocoj ob 20.30 bo na sporedu delo V. Sardouja TOSCA. Nastopajo Marina Malfatti, Arnoldo Foà in Roberto Trifiro. Ponovitev do 31. januarja.

Darujte v sklad Mitje Čuka

koncerti

Società dei concerti

V ponedeljek, 1. februarja, v gledališču Rossetti bo na sporedu koncert pianista M. Dalberta.

V Krožku za kulturo in umetnost - Ul. S. Carlo 2 bo nocoj ob 20. uri na sporedu koncert dua Kirila Ribarskega (pozavna) in Milice Sperovic (klavir).

razstave

V studiu Tommaseo, Ul. del Monte 2/1, razstavljajo slikarji: Marinella Biscaro, Maurizio Donzelli in Silvestro Lodi. Razstava bo odprta po običajnem urniku do 14. februarja.

V galeriji Cartesius razstavlja slikarica Giuliana PAZIENZA.

V galeriji Malcanton (Ul. Malcanton 14/A) je odprta razstava slikarke F. Batich, slikarja Uga Carràja in slikarke Rosdear.

izleti

Mladinski krožek Prosek-Kontovel priredi avtobusni izlet na Zoncolan v nedeljo, 31. t. m. Odhod s Proseka ob 7. uri. Za vpisovanje tel. na št. 251073.

Gostuje gledališče G. Belli - Rim

Dario Fo

CHI RUBA UN PIEDE È FORTUNATO IN AMORE
Režija Antonio Salines

v Kulturnem domu danes, 28., jutri, 29., in 30. JANUARJA 1988 ob 20.30

Predprodaja vstopnic vsak dan od 11. do 13. ure in od 17. do 20. ure.

UL. SV. FRANČIŠKA 20

v sodelovanju z Ljubljansko banko

Vas vabi danes, 28. t. m., ob 18. uri na otvoritev razstave akademskega kiparja

Moma Vukovića

razna obvestila

ZSKD razpisuje LITERARNI NATEČAJ ob dnevu slovenske kulture z naslovom: "Prešeren je mislil in delal v nasprotju z ustaljenimi normami. Je v letu 1988 to mogoče? Kaj meniš o kulturi drugačnosti?" Na natečaj se lahko prijavijo dijaki slovenskih višjih srednjih šol iz Trsta in Gorice. Delo je treba oddati najkasneje do sobote, 30. t. m., na sedežih Zveze v Trstu, Ul. sv. Frančiška 20, in v Gorici, Ul. della Croce 3.

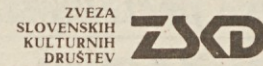
Sekcija VZPI-ANPI iz Boljunca obvešča, da priredi DRUŽABNI VEČER v soboto, 6. februarja 1988, v hotelu Maestoso v Lipici. Vabljeni so člani, borci, aktivisti, deportiranci, prijatelji in mladina. Zavalali vas bodo Veseli godci. Vpisovanje pri posameznih vaških sekcijah najkasneje do 2. februarja 1988.

SKD I. Gruden in ŠD Sokol-Nabrežina sklicujeta REDNI OBCNI ZBOR, ki bo v petek, 5. februarja, ob 19. uri v prvem sklicanju in ob 20. uri v drugem sklicanju v društvenih prostorih. Dnevni red: poročila, diskusija, volitve novih društvenih organov in razno.

čestitke

Dragi PEPII Danes tvoj 66. rojstni dan praznuješ, zato prejmi želje naše te, polne zdravja in sreče še in še. Žena Justina, hčerka Danica in sin Mitko z družino.

Ljubi NONOI! Želimo ti še obilo srečnih dni. Tvoje Franka, Kristina s Pierino, Katja z Jožkom, še posebno pa male Elisa, Sonja in Erika.

razpisuje

LITERARNI NATEČAJ OB DNEVU SLOVENSKE KULTURE

z naslovom: **Prešeren je mislil in delal v nasprotju z ustaljenimi normami. Je v letu 1988 to mogoče? Kaj meniš o kulturi drugačnosti?**
Na natečaj se lahko prijavijo dijaki slovenskih višjih srednjih šol iz Trsta in Gorice. Delo je treba oddati najkasneje do sobote, 30. t. m., na sedežih Zveze v Trstu - Ul. sv. Frančiška 20 in v Gorici - Ul. della Croce 3.

včeraj - danes

Danes, ČETRTEK, 28. januarja TOMAŽ

Sonce vzide ob 7.32 in zatone ob 17.04 - Dolžina dneva 9.32 - Luna vzide ob 11.56 in zatone ob 3.36.

Jutri, PETEK, 29. januarja KONSTANTIN

PLIMOVANJE DANES: ob 4.43 najvišje 29 cm, ob 13.02 najnižje -37 cm, ob 20.41 najnižja 12 cm.

VREME VČERAJ: temperatura zraka 8,1 stopinje, zračni tlak 1016,6 mb raste, veter 6 kilometrov na uro zahodnik, vlaga 84-odstotna, nebo oblačno, morje skoraj mirno, temperatura morja 11,1 stopinje.

ROJSTVA IN SMRTI

RODILI SO SE: Giuseppe Granato, Noemi Veljkovic, Mattia Bassanese, Claudio Blocar, Martina Trombetta, Francesco Kosmina.

UMRLI SO: 67-letni Luigi Garza, 91-letna Cesarina Baldi vd. Exner, 77-letna Amalia Cusinato vd. Lutmann, 87-letni Luigi Arbore, 86-letna Ludmilla Clemen vd. Zonta, 83-letna Giorgia Gregori por. Degrassi, 54-letna Nerina Licen por. Battistelli, 77-letna Bruna Borghese vd. Saina, 84-letna Antonia Runtich, 84-letni Emilio Zaro, 73-letna Bruna Severi, 72-letna Ida Campana, 78-letni Mario Sančin.

DNEVNA IN NOČNA SLUŽBA LEKARN

Od ponedeljka, 25., do sobote, 30. januarja 1988

Dnevna služba - od 8.30 do 19.30

Trg S. Giovanni 5, Trg sv. Jakoba 1, Ul. dei Soncini 179 (Škedenj), Ul. Revoltella 41.

Dnevna služba - od 19.30 do 20.30

Trg S. Giovanni 5, Trg sv. Jakoba 1, Ul. dei Soncini 179 (Škedenj), Ul. Revoltella 41, Trg Garibaldi 5, Ul. dell'Orologio 6.

BAZOVICA (tel. 226210), MILJE - Mazinijev drevedov 1 (tel. 271124) - samo po telefonu za najnujnejše primere.

Nočna služba - od 20.30 do 8.30

Trg Garibaldi 5, Ul. dell'Orologio 6 BAZOVICA (tel. 226210), MILJE - Mazinijev drevedov 1 (tel. 271124) - samo po telefonu za najnujnejše primere.

ZDRAVSTVENA DEŽURNA SLUŽBA

Nočna služba od 20. do 8. ure, tel. 7761, predpraznična od 14. do 20. ure in praznična od 8. do 20. ure.

kino

ARISTON - 16.30, 22.00 Personal services, VB, dram., r. T. Jones, i. J. Walters, A. McCowen.

NAZIONALE IV - 16.30, 22.00 Aria, glas., omnibus, r. Robert Altman, Bruce Beresford, Jean-Luc Godard in drugi.

EXCELSIOR II - 17.15, 22.00 Senza via di scampo, r. Roger Donaldson, i. Kevin Kostner, Gene Hackman, Sean Young.

EXCELSIOR I - 16.00, 22.00 Hamburger Hill, vojni, ZDA 1987, r. John Irvin; i. Steven Weber in Tim Quill.

NAZIONALE II - 16.00, 22.00 Balli proibiti, kom., ZDA 1987, r. E. Ardolino; i. C. Connelly, Lisa Lee Lyon.

NAZIONALE I - 16.30, 22.00 Hellraiser, r. Clive Barker, □.

FENICE - 17.00, 22.15 Balle spaziali (Space Balls), kom., ZDA 1987, r. Mel Brooks; i. Mel Brooks, John Candy.

GRATTACIELO - 16.30, 22.15 Opera, srh., It. 1987, r. Dario Argento; i. Claudia Marsillach, Urbano Barberini, □.

MIGNON - 16.30, 22.15 Da grande, kom., It. 1987; i. Renato Pozzetto, Giulia Boschi, Alessandro Haber.

EDEN - 15.30, 22.00 Una moglie molto infedele, porn., □□.

NAZIONALE III - 16.00, 22.00 Sesso di fuoco, porn., □□.

VITTORIO VENETO - 16.00, 22.10 I vizi segreti degli italiani, porn., □□.

CAPITOL - 16.30, 22.00 Montecarlo Gran Casino, kom., It. 1987; r. C. Vanzina; i. M. Boldi, Ch. De Sica, E. Greggio.

LUMIERE FICE - 17.00, 22.00 Maurice, dram., VB 1987; r. J. Ivory; i. J. Wilby, H. Grant, R. Graves, □.

RADIO - 15.30, 21.30 People sex games, porn., □□.

Prepovedano mladini pod 14. letom □ - 18. letom □□

menjalnica

27. 1. 1988

Ameriški dolar	1218.—	Japonski jen	8.—
Nemška marka	733.—	Švicarski frank	903.—
Francoski frank	215.—	Avstrijski šiling	104.—
Holandski florint	651.—	Norveška krona	190.—
Belgijski frank	34.—	Švedska krona	202.—
Funt sterling	2165.—	Portugalski eskudo	8.—
Irski sterling	1930.—	Španska peseta	10.—
Danska krona	188.—	Avstralski dolar	840.—
Grška drahma	8.—	Debeli dinar	0,82
Kanadski dolar	920.—	Drobni dinar	0,82

BANCA DI CREDITO DI TRIESTE TRŽAŠKA KREDITNA BANKA Telef. Sedež 040/67001 Agencija Domjo 831-131

napravi dobro kupčijo

izkoristi posebno

januarsko promocijsko prodajo

3.000.000 lir

za vsa krzna iz kune zlatice

1.500.000 lir

za jakne iz lisičjega in svizčevega krzna in za konfekcije iz rat musqué in perzijanerja swakara

Obročno plačevanje na 24 mesecev brez menic

Za nakup v gotovini še dodaten 10 % popust

TRST, Ul. Palestrina 10 - BRESCIA, Korzo Zanardelli 24
MONZA, Drevored Italia 50 - COMO, Drevored Masia 61 - VARESE, Ul. Cavour 3

Pri naših onkraj Velike luže (3)

Oj Triglav, moj dom

JOŽE KOREN

S konzulovo ženo Metko sva si ogledala bogat muzej likovnih umetnosti, predvsem pa mi je Metka pripravila prijetno in zanimivo srečanje s staroselsko družino Jacka Tomšiča, danes še čilega človeka, zagovornika poštenosti in dobrote, ljubitelja miru in vsega kar je lepega na svetu — kot je v njegovo zbirko pesmi »Pognale so na tujih tleh«, zapisala pesnica Marička Znidaršič.

V prijazni leseni hišici v Euclidu so naju sprejeli z odprtimi rokami Jack, njegova žena Mary in eden od dveh sinov in v trenutku je bilo domače, kot da bi se poznali od nekdaj.

Medtem ko je prijazna Jackova žena, s rodu s Knežaka, postregla z domačo, še toplo pristno slovensko orehovo potico in vinom z obišnega latnika, sem iz počasne, a lepo zvočne slovenske Jackove pripovedi razbiral eno od tolikih težkih usod slovenskega človeka, ki pa je ostal do jeseni življenja ponosen na svoj rod in zvest svojim naprednim idejam. Rojen je na Baču na Notranjskem v zadnjih letih prejšnjega stoletja je živel težko otroštvo revne delavne kmečke družine. Že s petnajstim letom je delal v gozdu, za 18. rojstni dan so ga poklicali k vojakom. Vojsko je končal v ujetništvu v Italiji. Ko pa je Italija zasedla njegovo domovino pod Snežnikom, ni več zdržal. Čeprav šibak in bolehen, se je v Trstu vkrcal na parnik Belvedere in odpeljal v Ameriko v Cleveland, kjer so že pred njim bili drugi primorski Slovenci. Leta 1922 se je zaposlil v žičarni, delal je kljub nečloveškim pogojem po 10 ur na dan; potreboval je denar. V večernih tečajih se je učil angleščine (pa je v resnici še danes ne zna dobro, kot sam pove) in se vključeval v razna delavska društva. Potem je delal pri General Motorsu. Dopisoval je v napredna časopisa Enakopravnost in Prosveta, pel je v pevskem zboru Zarja in Mladinskem zboru pri Slovenskem delavskem domu. Nastopal v igralski družini, sodeloval v naravnih akcijah za gradnjo Slovenskega narodnega doma v Clevelandu, ves čas pa je tudi pisal pesmi, pesmi iz srca in iskrenih občutij do človeka in slovenske domovine. V drugi svetovni vojni je občudoval boj slovenskega naroda za osvoboditev in bil na strani partizanskih borcev.

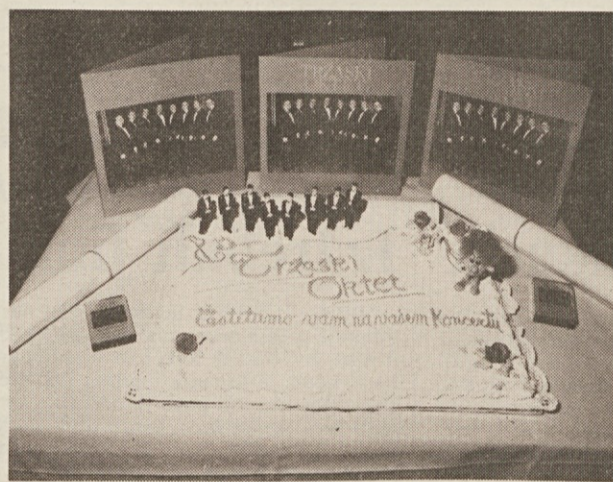
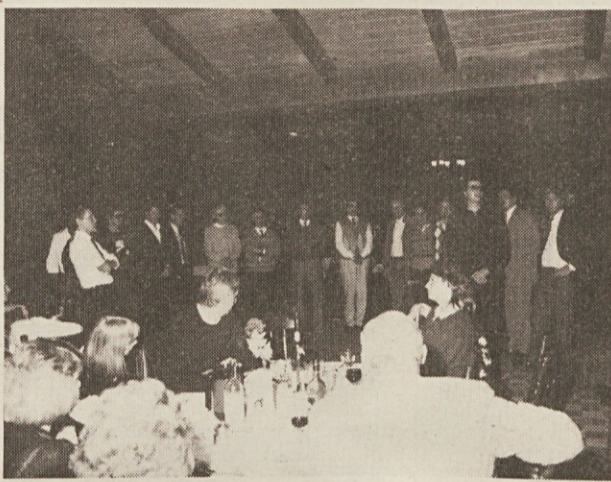
V povojnem času je bil že dvakrat ali trikrat v Sloveniji, v Ljubljani, v svojem in v rojstnem kraju žene Mary. Leta 1968 je v Ljubljani v samozaložbi in ob sodelovanju Slovenske izseljenske matice izdal svoj pesniški prvenec »Pognale so na tujih tleh«, toda pesnil je še naprej in pesni še danes. V debeljem zvezku ima z malce tresoč se toda jasno berljivo pisavo zapisanih še kakih 180 neobjavljenih pesmi.

Zanimiva družina

Na predvečer našega odhoda iz Clevelanda sva bila s Slosarjem na večerji pri staroselski slovenski družini Roberta in Cilke Dolgan. Cilka in njen brat Jožko, oba že rojena Clevelandčana v ugledni Valenčičevi družini, sta namreč Slosarjeva daljna sorodnika po materi iz Jelšan, po očetu iz Novokračin. Do njiju, daleč ven iz mesta na krčevini gozdnega roba, kjer so si izgradili novo hišo, naju je odpeljal Cilkin brat Jožko, ki je tudi sicer bil ves čas na razpolago oktetu, predvsem pa nama, za prevažanje in spremljanje na dolgih clevalandskih relacijah.

Kdo je Cilka Dolganova? Vsekakor ena najuglednejših glasbenih in kulturnih delavk med clevalandskimi Slovenci. Študirala je solopetje v clevalandskem glasbenem inštitutu, pela je deset let alt s clevalandskim simfoničnim orkestrom. V clevalandski operi je pela vlogo Janka v operi »Janko in Metka«, petkrat je nastopila kot solistka v Carnegie Hallu, največji newyorški koncertni dvorani za klasično glasbo. V okviru Slovenske narodne jednote, pri kateri je njen brat Joško podpredsednik za Cleveland, je ustanovila že pred leti mladinski pevski zbor z instrumentalno skupino, ki ga vodi še danes in šteje okrog 45 otrok pod dvajsetim letom starosti. Mnogi med njimi sploh ne razumejo slovensko, pojejo pa. Leta 1968 je bila s svojim zborom prva na gostovanju v Sloveniji v Brežicah, Ilirski Bistrici, Sežani, na izseljenskem pikniku v Škofji Loki. Drugič je z zborom obiskala domovino leta 1983, tokrat v Slovenjgradcu, Vanganelu pri Koprju, na Bledu, Zagorju ob Savi in spet v Škofjeloški.

S te zadnje turneje nam je zavrtila magnetofonsko TV kaseto. Slovenska beseda teče Cilki gladko, počoje, z rahlim ameriškim prizvokom. Kolikšen je njen ugled v Clevelandu naj pove tudi to, da jo je na sprejemu na

županstvu, katerega se je udeležila skupno z bratom Jožkom, posebej pohvalil sam župan Vojnovich.

Dragoceno delo pa je Cilka Valenčič-Dolgan opravila tudi s sestavo in objavo (1984) publikacije »Slovenian national directory«, v kateri so zbrana imena in naslovi vseh slovenskih in tudi jugoslovanskih kulturnih, verskih, cerkvenih, socialnih in drugih organizacij na ozemlju Združenih držav Amerike. Vredno je povzeti nekaj podatkov: vseh organizacij, ki so našteje v publikaciji, je več kot 1000. 24 je aktivnih pevskih zborov, 35 harmonikarskih ansamblov, 125 orkestrorov lahke in narodne glasbe, 72 klubskih dvoran, 38 slovenskih cerkva, 14 »narodno dednih« ustanov, 12 klubov upokojencev, 3 zasebne radijske postaje in 9 periodičnih publikacij, 7 rekreacijskih centrov, 14 verskih ustanov, 3 domovi za ostarele, 9 socialnih klubov, 10 športnih društev. Najbolj množična narodna organizacija je Slovenska narodna podpora jednota s kar 324 sekcijami, 23 mladinskimi krožki in 15 federacijami. Kranjska slovenska katoliška jednota šteje 109 sekcij, Ameriška bratska zveza 108, Slovenska ženska zveza 77, Slovenska dobrodelna zveza 46, Zveza progresivnih žensk v ZDA 8 itd.

Cilkin mož Robert Dolgan, tudi rojen v Clevelandu kot že njegova mati, po očetovi rodbini pa iz Stare Sušice, kjer ima še teto, je po poklicu že 25 let zelo upoštevan športni časnikař z diplomom na John Carrol Univerzity. Lani je bil nagradjen kot eden od deseterice najboljših športnih časnikařev v ZDA, letos je prejel priznanje za najboljšega ameriškega reporterja za ameriški nogomet. Pred leti je bil tudi sam aktiven igralec baseballa. Piše v razne športne dnevnike, komentira za radijske in televizijske prenose. Napisal je tudi obširno knjigo v angleščini o najpopularnejšem ameriškem folk harmonikarju jugoslovanskega porekla Franku Jankoviču z naslovom »Kralj polke« (The polka king).

Cilkin brat Joško (Joe) Valenčič, postaven mladenič izredno prijaznega in simpatičnega nasmeha in prodorne inteligence, je že po vsem pravi Američan, a z velikim slovenskim srcem, kar dokazuje že dejstvo, da je podpredsednik največje izseljenske organizacije Slovenske narodne podpore jednote (ki izdaja tudi dnevnik Prosveta) za celotno clevalandsko območje. Jožkov interesni krog je zelo velik. Ukvarja se z zapisovanjem zgodovine izseljenskih družin, bil je kustos pri mestnem muzeju, zdaj dela za njegov slovenski arhiv. Za izpopolnjevanje slovenskega jezika, ki ga sicer zelo dobro obvlada, je bil že dvakrat na seminarjih v Ljubljani. Je tudi podpredsednik Ameriško-slovenskega odbora za kulturno izmenjavo in na pobudo tega odbora je leta 1982 gostovala v Clevelandu Slovenska filharmonija, pa igralka Polde Bibič, Folklorna skupina Koleda itd. Sam je tudi pevec, ali je vsaj bil kot član zboru in

solist za manjše vloge v clevalandski operi. Na univerzi je dosegel magistririj za grafiko in drugo stopnjo za zgodovino. Sodeluje pri sestavljanju clevalandske enciklopedije itd.

Skratka, družina, ki je aktivno prisotna v izseljenskem narodnem in kulturnem življenju, ena od stebrov ohranjanja slovenskih narodnih tradicij v tujini.

Poslovilna večerja v Sterletovi restavraciji

Dnevi našega bivanja v Clevelandu so se žal vse prehitro iztekali in prišel je čas slovesa, vsaj tistega uradnega. Organizatorji so ga priredili v Sterletovi restavraciji v okraju Sv. Vida, ki smo jo že prej spoznali. Prostorna gostinska zgradba nima zunaj nič skupnega s klasičnimi slovenskimi »ostarijami«, toda notranjščina je vsa slovenska. Na stenah so obešeni grbi vseh slovenskih mest, eno krasi več metrov dolga oljnata slika slovenskih gor. Tudi natakariče so Slovence in seveda lastnica Ančka Sterletova, Korošica iz Prevalj, na katero je po moževi smrti padlo vse breme vodenja gostilne.

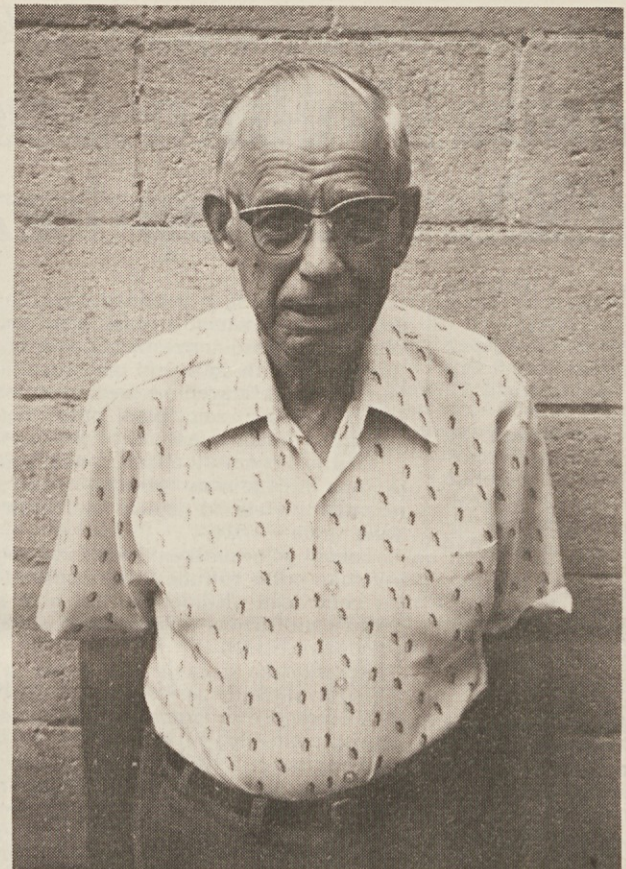
Prišli so vsi, člani ožjega organizacijskega vodstva, naše gostiteljske družine, člani pevskega zbora Fantje na vasi pa še toliko drugih predstavnikov raznih izseljenskih organizacij. Postregli so z odlično domačo slovensko večerjo in z vinom iz slovenskih vinogradov podjetja Avia, gospa Ančka pa je pripravila še veliko torto z napisom »Tržaški okteti«, okrašeno z osmimi figuricami pevcev in figure kuštravega zborovodje, ki naj bi ponazarjala Mirka Slosarja. Zvrstili so se poslovilni govori, kratki, a topli in iskreni.

Ko sta predstavnika okteta nagradila še naše tri gostiteljske družine oz. naše tri clevalandske »mame«, Hermino Bonuttijevo, Vido Sfiligojevo in Emo Batičevo-Dalpiazovo z rožami, ploščo in kaseto, kar jih je ganilo do solza, in ko se je okteto predsednik Pangerc še enkrat zahvalil za gostiteljstvo in domačnost, s katero so nas obdali in nas sprejeli na svoje domove in med svoje družine, se je — kako bi drugače — spet oglasila pesem skupno zapeta s pevci zbora Fantje na vasi, na svoje pa sta prišla tudi oba solista Rudija s »Kraguljčki« in »Kalinko« in drugimi iz »neuradnega« oktetovega repertoarja.

Dolgo smo se zadržali, najdlje seveda z organizatorji in predstavniki gostiteljskih društev in organizacij.

»Ohcet« za tisoč gostov

Jutro pred odhodom na letališče sem izkoristil še za ogled Slovenskega društvenega doma (Slovenian society home) v bližini Dalpiazovih a že v ob-

Ob naslovu: narodni in socialni borec ter pesnik Jack Tomšič; v sredi: na odru Slovenskega narodnega doma na St. Clair Avenue; spodaj: člani okteta so se s pesmijo zahvalili gostom na poslovilni večerji v Sterletovi gostilni, kjer jim je lastnica pripravila veliko torto

sklopu samostanskega kompleksa tudi iz daljne okolice, celo iz Chicaga.

Samostan in seminar obdaja razsežen park, kateremu so patri, vsi Slovenci, dali podobo Slovenije v malem. Nekdanji ribnik so preuredili v miniaturno blejsko jezerce z otočkom in še bolj miniaturno cerkvico na njem, med starodavnimi hrasti in drugim drevjem, v tem času odetem v plašč jesenskega rdečila, in lepo negovani livadami, se vijejo asfaltirane poti in ob njih postaje križevega pota z majhnim pokopališčem v skritem kraju, kjer pokopujejo slovenske frančiškane, umrle kjerkoli na ameriškem ozemlju.

Po večerji v asketski samostanski jedilnici smo se s patrōma Vendelinom in Fortunatom sprehodili po tem rahlo valovitem parku in se pogovarjali o marsičem, o zgodovini samostanskega poslopja, o življenju patrov in negotovi prihodnosti samostana glede na pomankanje novega rodu, o kulturnem življenju slovenskih izseljencev, pa seveda o razmerah pri nas doma, s patrōm Vendelinom pa tudi o programu naslednjega dne, ki je predvideval nastop za dijakinje bližnje ženske gimnazije, proti večeru pa odhod v Chicago na koncert mestnega simfoničnega orkestra.

Obisk na slovenski radijski postaji

Medtem ko so oktetočenci v dvorani seminarja imeli v dopoldanskih urah redno vajo, me je pater Vendelin povabil s seboj v Chicago na lokalno slovensko radijsko postajo, kjer je za tedensko slovensko uro posnel verski del, skupaj pa sva posnela intervju o Oktetu in njegovem gostovanju.

Na sedežu Slovenskega ameriškega radijskega kluba, tak je uradni naslov postaje, naju je sprejela gospa Corinne Leskovar. Postajo sta ustanovila skupno z možem že leta 1955, v zadnjih štirih letih od moževe smrti pa jo vodi sama. Danes spada postaja v sklop mreže »Glas etničnih skupin«, ki je v glavnem v rokah Poljakov, vsaka narodnost pa ima svoje tedenske oddaje. Postaja gospe Leskovarjeve oddaja vsak petek po eno uro ob 19. uri. Poleg verske četrt ure ima na sporedu slovensko narodno glasbo, novice, predvsem kulturne iz domovine in iz življenja slovenskih izseljenskih organizacij in izseljenskih družin pa seveda oglase, s katerimi se tudi vzdržuje. Njeni valovi dosežejo velik del Chicaga z okolico, po oceni same gospe Leskovarjeve pa naj bi imela okrog 5 do 6 tisoč rednih poslušalcev, čeprav njihovega točnega števila ni lahko ugotoviti zaradi velike razkropljenosti slovenskih rojakov v nasprotju s Clevelandom, kjer živijo precej strnjeno.

V razgovoru s patrōm Vendelinom, ki ga je gospa Leskovar popestrila s tržaško ljudsko z Brega »Barčica« z Oktetove plošče, sva v obliki vprašanj in odgovorov predstavila Tržaški okteti njegovo vlogo ambasadorja slovenske pesmi.

Sicer pa njegova gospa Corinne Leskovar, prijetna ženska srednjih let, že vrsto let urednica dvojezične mesečne revije »Zarja«, uradnega glasila Slovenske ženske zveze. Revija izhaja že šestdeset let in njena sedanja naklada doseže 10.000 izvodov. Poleg tega se že od leta 1956 ukvarja z vodenjem in učenjem folklornih plesnih skupin, ki jih je doslej imela že tri, od katerih obstaja zadnja od leta 1975. V njej je 50 do 60 otrok in mladincev, med njimi tudi večje število otrok primorskih staršev. Vsako leto priredijo Slovenski dan, na katerem se zberejo plesalci in igralci iz vse države Illinois.

(Odlomki iz dnevnika Jožeta Korena o gostovanju Tržaškega okteta v ZDA in Kanadi)

V Chicagu in Lemontu

DC9 Super 80 nas je po dobri uri prijetnega leta odložil na čikaškem letališču, kjer nas je že pričekoval glavni organizator tega drugega dela ameriške turneje, pater dr. Vendelin Špedov in njegova organizacijska pomočnica, mlada in prikupna višja medicinska sestra Elizabeta Martiničič. Z dvema velikima Cadillacoma sta nas skozi mestni vrvež in nebotičnike odpeljala proti nekaj več kot 40 km oddaljenemu Lemontu, kjer smo bili ves čas bivanja nastanjeni v slovenskem frančiškanskem samostanu. Spotj smo se ustavili prav ob Michiganskem jezeru pri kupoli astromskega observatorija, od koder je baje najlepši pogled na gozd nebotičnikov, ki se pno visoko v nebo s Sears Towerjem, najvišjim nebotičnikom na svetu sploh, nad vsemi.

V frančiškanskem patru Špedovu smo spoznali modernega, kulturnega človeka široke razgledanosti, človeka, ki je mnogo potoval po svetu in ki pogosto prihaja, tudi za daljšo dobo, v Ljubljano. V samostanu je predstojnik, sicer pa je v njem, le 8 patrov že v letih in nekateri tudi ne pri dobrem zdravju. Je profesor filozofije in glasbenik, raziskovalec renesančne glasbe, avtor številnih skladb cerkvene in nabožne vsebine, prirejevalec ljudskih pesmi in zborovodja. Trenutno vodi okrog 50-članski mešani pevski zbor. Pevci, med katerimi pa večina skoraj ne razume slovenščine, se vozijo na vaje v prostore seminarja St. Marys' v

Naročnina: mesečna 13.000 lir - celoletna 156.000 lir; v SFRJ štetila 300.- din, naročnina za zasebne mesečno 6.000.- din, trimesečno 17.000.- din, letno 60.000.- din, upokojenci in študenti mesečno 4.500.- din, trimesečno 12.000.- din, letno 45.000.- din. Za organizacije in podjetja mesečno 7.000.- din, letno 75.000.- din.

Poštni tekoči račun za Italijo
Založništvo tržaškega tiska, Trst 13512348
Za SFRJ - žiro račun 51420-603-31593
ADIT 61000 Ljubljana
Kardeljeva 8/II. nad. - telefon 223023

Oglaš - Ob delavnih trgovski 1 modul (šir. 1 st. viš. 23 mm) 60.000 lir. Finančni in legalni oglaš 1 modul (šir. 1 st. viš. 23 mm) 90.000 lir. Mali oglaš 700 lir beseda. Ob praznikih povisek 20%. IVA 18%. Osmrtnice, zahvale in sožalja po formatu. Oglaš iz dežele Furlanije-Juljske krajine se naročajo pri oglašnem oddelku PUBLIEST - Trst, Ul. Montecchi 6 - tel. 775275, tix 460270 EST I, iz vseh drugih dežel v Italiji pri podružnicah SPI.

primorski dnevnik

28. januarja 1988

TRST - Ul. Montecchi 6 - PP 559
Tel. (040) 764832 (4 linije) - Tix 460270
GORICA - Drevored 24 maggio 1
Tel. (0481) 83382 - 85723
CEDAD - Stretta De Rubels 20
Tel. (0432) 731190

Odgovorni urednik Bogumil Samsa

Izdaja
in tiska

ZTT
Trst

FIAC

Član italijanske
zveze časopisnih
založnikov FIEG

Drugi dan londonskega zasedanja minil v znamenju kondoma

Boj proti aidsu ni učinkovit brez zaščitnih preservativov

LONDON — Drugi dan londonskega vrha o boju proti aidsu je minil v znamenju kondoma. Gumijasto kontracepcijsko sredstvo se je že pred mnogimi leti izkazalo kot pomembna zaščita proti širjenju spolnih bolezni, predvsem sifilisa. Bolezen, ki tare človeštvo v teh zadnjih letih 20. stoletja, je nedvomno nevarnejša od sifilisa, kondom pa ostaja osnovno zaščitno sredstvo.

V sejni dvorani centra Kraljica Elizabeta je tekla razprava o tem, kako bi lahko še bolj podprli prodajo, in torej uporabo kondomov. Londonski dnevnik so se kajpak razpisali glede darila, ki ga je mehiška zdravnica Gloria Obvelas poklonila princesi Ani ob otvoritvi zasedanja. Zdravnica ji je darovala škatlo kondomov, princesa pa je darilo izročila nekemu iz spremstva. Poteza mehiške zdravnice je bila

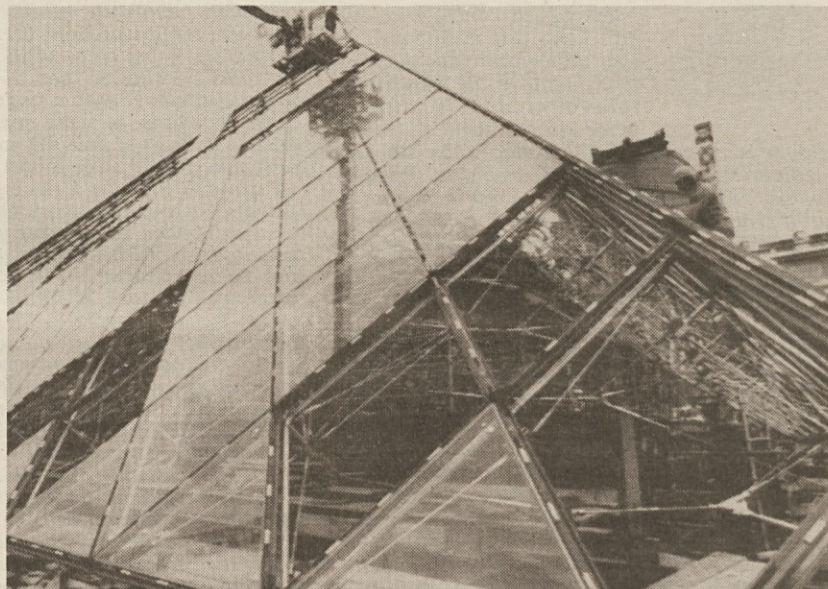
vsekakor v duhu včerajšnjega zasedanja, ko so predstavniki posameznih držav obrazložili, kakšno pot so izbrali, da bi premagali odpor proti preservativu.

V Veliki Britaniji so po hotelih sprožili diskretno akcijo, ki je menda žela velik uspeh. Poleg običajnih dobrodošlic (odvisno od kategorije hotela), šamponov in mil, je gostu na voljo tudi zavojček kondomov. V Švici so svojo informativno kampanjo osredotočili predvsem na homoseksualce. Ustanovili so državno podjetje, ki izdeluje kondome, mesečno pa jih prodajo več kot 30.000. Nizozemci so raje izbrali varianto »on the road« in opremili posebne »metadon avtobuse«, ki redno krožijo po državi in brezplačno razdeljujejo drogiranecem brizgalke in kondome. V treh letih, je izjavil Hans

Moerkerk, sta kar dve tretjini drogiranecv opustili navado izmenjave že rabljenih brizgalk. Dvignil se je tudi glas afriških dežel, kjer so še najbolj aktivne prostitutke, ki sedaj množično zahtevajo kondome.

Manj doneče je zvenel italijanski glas. Sicer pa so člani italijanske delegacije izredno razočarani nad ministrom Donat Cattinom, ki se srečanja ni udeležil. Zanimanje pomena londonskega vrha najbrž res ni najboljše poteza, saj je Italija glede širjenja aidsa že zabredla v izjemno stanje, po številu obolelih in seropozitivnih je že prehitela Veliko Britanijo. To je bila očitno enkratna priložnost, da bi se tudi Italija pripravila na boj z boleznijo, ki ne prizanaša, pa kaj, ko država zanemarija tudi finančno plat vprašanja in štedi z denarjem.

Kristalna piramida v Louvru

V notranjem parku pariškega muzeja Louvre pravkar gradijo piramido, ki bo sestavljena iz 666 kristalnih plošč. »Umetnino« je podpisal ameriški arhitekt I. M. Pei (Telefoto AP)

Kaj bi vojska brez njega

Cesto je treba počistiti, saj se bliža regiment indijske pehote, pred tem pa so paradirale kamele... (Telefoto AP)

Izjave jugoslovanskega zgodovinarja burijo duhove v mednarodni komisiji

DUNAJ — Mednarodna komisija zgodovinarjev, ki je bila od avstrijske vlade zadolžena, da razišče medvojno preteklost avstrijskega predsednika Kurta Waldheima in ki te dni na Dunaju skupno zaseda zadnjič, bo izročila svoje zaključno poročilo avstrijskemu zveznemu kanclerju Franzu Vranitzkemu 8. februarja, 11. ali 12. februarja pa naj bi bilo poročilo predstavljeno javnosti. Člani komisije se bodo danes srečali s predsednikom Waldheimom, odprto pa ostaja vprašanje ali in kako nameravajo proučiti dokumente, za katere nekdanji direktor beograjskega vojnega arhiva Dušan Plenča trdi, da »kažejo na vpletenost Kurta Waldheima v zločine, storjene v Jugoslaviji«.

Nekateri člani uradno šestčlanske komisije (dejansko je sedemčlanska, ker v njej kot zunanji član redno sodeluje zahodnonemški, na Kreti živeči zgodovinar Hagen Fleischer) so včeraj postregli z izjavami. Ameriški član komisije, upokojeni general James Collins, je npr. povedal, da pri svetovnem židovskem kongresu (JWC s sedežem

v New Yorku je do Waldheima še posebno kritičen) niso bili posebno kooperativni in da niso pokazali vseh dokumentov o Waldheimu, ki naj bi bili JWC na razpolago. V to, ali gre pri tem za nezaupanje svetovnega židovskega kongresa do komisije ali pa za dejstvo, da ti dokumenti nimajo posebne teže, pa se James Collins v svoji izjavi ni spuščal. Najbolj odmevne pa so bile izjave zahodnonemškega člana komisije Manfreda Messerschmidta v torškem večernem televizijskem intervjuju. Manfred Messerschmidt, po mnenju mnogih dejanski spiritus agens komisije, je na vprašanje ali je komisiji doslej uspelo najti »dokument«, v katerem bi bil dokaz, da je Waldheim sodeloval v vojnih zločinih, odgovoril negativno. »Ali obstaja možnost, da bi po objavi vašega končnega poročila bilo nekemu žal, da je takšno poročilo naročil?«, je po ovinčkih ponovno poizkusil novinar in pri tem očitno mislil, na predsednika Waldheima in na vodjo ljudske stranke Aloisa Mocka, saj sta se oba zavze-

mala za sestavo mednarodne komisije zgodovinarjev, ki naj bi raziskala ali očitki o vpletenosti Waldheima v vojne zločine držijo ali ne. Pitijski odgovor: »Mislim, da tega ne bi smel prav nihče obžalovati.« Na to, ali namerava komisija v svojem poročilu ugotovljati tudi Waldheimovo širšo moralno odgovornost in sovednost za zločine, pa je Messerschmidt odgovoril, da gre za prepletena vprašanja in da je že tako imenovana »bela knjiga« avstrijskega zunanjega ministrstva o Waldheimovi medvojni preteklosti v marsičem ovrgla Waldheimove izjave o tem, koliko je bil vedel o dogajanjih na področju, kjer je med vojno služil. V zvezi z beograjskim profesorjem Plenčo, ki je včeraj v Beogradu med drugim izjavil, da ne namerava nastopiti kot priča pred komisijo, ker dvomi »v objektivnost tega telesa«, pa je bil Messerschmidt veliko bolj zadržan kot pa uradni predsednik komisije švicarski zgodovinar Hans Rudolf Kurz. Ta je namreč Plenčevo izjavo o pomembnih dokumentih o Waldheimu odpravil z ugotovitvijo, da ni prepričan o tem, da bi Plenča imel kaj dosti vsebinsko relevantnega dokumentacijskega materiala. »Danes,« tako Messerschmidt, »sem nekajkrat zaman poizkušal, da bi se s Plenčo pogovoril po telefonu, klical pa ga bom še naprej. Kot dolgoletni direktor beograjskega vojaškega arhiva, ima gospod Plenča seveda boljši vpogled v tamkajšnje dokumente kot pa mi, ki smo jih v Beogradu proučevali le krajši čas. Plenčeva dolžnost bi pravzaprav bila, da da svoje dokumente na razpolago, če pa do tega ne bo prišlo, bomo v svojem končnem poročilu zapisali, da smo do svojih zaključkov prišli, ne da bi lahko konsultirali tudi Plenčevih dokumentov,« je bilo Messerschmidtovo stališče.

BOJAN GROBOVŠEK

Državne železnice se bodo posodobile

RIM — Vožnja z vlakom med Rimom in Milanom bo v kratkem trajala točno štiri ure. 29. maja, ko bo stopil v veljavo poletni urnik, bo na progi Milan-Rim pričel voziti sodobni električni vlak »ETR 450«, ki bo močno podoben francoskemu supervlaku TGV. To je ena izmed novosti, ki jo je na včerajšnji tiskovni konferenci napovedal glavni direktor Državnih železnic Pinna, ki je podal tudi obračun poslovanja te avtonomne ustanove. Pinna je povedal, da se je v preteklem letu na italijanskih vlakih vozilo približno 394 milijonov potnikov,

kar je približno 0,3 odst. več od leta 1986.

Finančni zakon in državni proračun predvidevata nove investicije za posodobitev železniškega omrežja, pri čemer pa bo treba še marsikaj razčistiti, posebno na področju tovornega prometa. Pinna je govoril tudi o stavkah, ki že dalj časa pretresajo sektor, in se zavzel za normalizacijo sindikalnih odnosov v ustanovi, ki, kot znano, še zdaleč niso dobri. Direktor je tudi povedal, da bodo v kratkem tudi poskočile cene železniških vozovnic. Višino poviškov bo v kratkem določil parlament.

Leta 1990 bodo dokončali avtocesto čez Saharo

NIAMEY (NIGER) — Čez nekaj let se bomo lahko peljali po saharški avtocesti, ki bo povezovala Alžir z Lagosom v Nigeriji. To vest je včeraj sporočil tiskovni agenciji ANSA nigerijski minister za prevoze. Severnozahodne afriške države že več let nestrpnost pričakujejo dolgo avtocesto, ki se bo vila preko peščenih saharških planjav od Sredozemskega morja vse do Gvinejskega zaliva in bo dolga celih 4700 kilometrov.

Promet skozi Saharo postaja iz dneva v dan bolj gost, nekdanjim sprevodom kamel so se danes pridružila razna vozila s pogonom na vseh štirih kolesih, pa tovornjaki itd. Saharska avtocesta bo najverjetneje dokončana do leta 1990 in

bo gotovo pripomogla k hitrejšemu gospodarskemu razvoju tistih afriških držav, ki ležijo sredi največje puščave na svetu. O gradnji avtoceste so se predstavniki enajstih afriških držav dogovorili že pred štiriindvajsetimi leti, toda dela so se zaradi nekaterih medsebojnih nesporazumov močno zavlekla.

Saharska puščava terja vsako leto veliko število mrtvih. Reševalne skupine imajo vedno polne roke dela, da rešujejo iz smrtne nevarnosti voznike tovornjakov. Kdor se vozi po Sahari, mora biti zelo pazljiv, saj ga lahko vsaka nepredvidnost drago stane. Vožnja po Sahari pa bo še naprej ostala kljub avtocesti huda preizkušnja za vsakega pogumneža, ki se bo odpravil po njej.

Za racionaliziranje labinskega rudnika

ZAGREB — Brez odlašanja bi morali sprejeti odločitev o prekinitvi dela Tozd Ugljenokop Labin in o zaprtju gospodarsko nerentabilne jame Ripenda, s čimer bi zagotovili pogoje za oblikovanje in normalno poslovanje nove delovne organizacije Istarski Ugljenokopi Raša, kjer je zaposlenih 1270 delavcev. Istočasno je treba zagotoviti vsa potrebna sredstva za dokončanje jame Tupljak in za vlaganja v povečanje proizvodnje premoga v okviru nove enotne delovne organizacije, prednostno pa je treba rešiti vprašanja zaposlovanja in preskrbovanja 310 delavcev, ki bodo ob teh novostih ostali brez dela.

To so poudarili na zasedanju Sveta energetike Hrvaške, na katerem so sprejeli elaborat o tehnično-gospodarski upravičenosti oblikovanja nove delovne organizacije Premogovniki Raša. Sklep sveta je, da naj skupnost elektrogospodarskih organizacij Hrvaške in republiški SIS potrošnikov električne energije prednostno proučijo obnovljeni investicijski program razvoja jame Tupljak.